

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Maxim Leahu și Dumitru Leahu cu privire la încasarea împrumutului, dobânzii de întârziere, penalității, comisionului de gestiune și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată, s-a menținut hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2017 Întreprinderea cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare ÎCS „Prime Capital” SRL) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Leahu și Dumitru Leahu cu privire la încasarea în mod solidar a împrumutului în sumă de 24 021,22 dolari SUA, dobânzii de întârziere în sumă de 6 282,62 dolari SUA, penalității în sumă de 1 980,25 dolari SUA, comisionului de gestiune în sumă de 914,62 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 3-4)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 07 august 2012 a încheiat cu Maxim Leahu contractul de împrumut nr. IMP/1323/08/2012, acordându-i un împrumut în sumă de 30 000 dolari SUA. Întru asigurarea împrumutului dat în aceeași zi a fost încheiat cu Dumitru Leahu contractul de fidejusiune nr. FID/1323/08/2012. Reclamanta a mai menționat că din motivul că debitorul nu și-a executat obligațiile sale contractuale a acumulat o restanță considerabilă la contractul de împrumut. La 01 decembrie 2016 în adresa fidejursorului a fost expediată reclamația prin care i-a fost comunicat despre existența datoriei acumulate de împrumutatul Maxim Leahu și despre necesitatea achitării acestei datorii într-un termen de 5 zile de la data recepționării reclamației. Însă, pârâții nu și-au îndeplinit obligațiile asumate prin contractele încheiate la 07 august 2012.

Astfel, la 30 ianuarie 2017 datoria totală a lui Maxim Leahu în baza contractului de împrumut constituia 33 198,71 dolari SUA.

Prin hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎCS „Prime Capital” SRL, s-a încasat în mod solidar din contul lui Dumitru Leahu și Maxim Leahu în beneficiul ÎCS „Prime Capital” SRL datoria în sumă de 24 021,22 dolari SUA, dobânda de întârziere în sumă de 6 282,62 dolari SUA, penalitatea în sumă de 1 980,25 dolari SUA, în total 32 284, 09 dolari SUA, taxa de stat în sumă de 19 931, 25 lei, în rest acțiunea în partea încasării comisionului de gestiune în mărime de 914, 62 dolari SUA s-a respins. (f.d. 33, 41-45)

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎCS „Prime Capital” SRL, menținută hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 74, 75-80)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 08 mai 2018 ÎCS „Prime Capital” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și casarea parțială a hotărârii din 17 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emitea unei noi decizii prin care să fie admisă cerința ÎCS „Prime Capital” SRL privind încasarea în mod solidar din contul lui Dumitru Leahu și Maxim Leahu a comisionului de gestiune în sumă de 914,62 dolari SUA și încasarea taxei de stat pentru examinarea cererii de recurs în sumă de 293,35 lei.(f.d.82-83)

În motivarea recursului recurenta indică, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material. Instanțele de judecată au considerat comisionul drept clauză abuzivă, aplicând prevederile unei legi care nu trebuia să fie aplicate și anume Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, or, această lege la momentul încheierii contractului de împrumut nu era în vigoare. Totodată, instanțele de judecată în mod eronat au afirmat că contractele ce impun debitorilor obligația de plată a comisionului de gestionare sunt lovite de nulitate absolută în temeiul art.220, alin.(1) Cod Civil. Potrivit art.7, alin.(5) al Legii nr.280 din 22 iulie 2004 cu privire la organizațiile de microfinanțare [...] organizația de microfinanțare stabilește în mod independent condițiile de prestare a serviciilor de microfinanțare, condiții care au fost acceptate de părți. Instanțele de judecată nu au dat o argumentare clară concluziei adoptate în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea comisionului de gestionare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 17 aprilie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d. 81)

În aceste circumstanțe recursul, declarat de ÎCS „Prime Capital” SRL la 08 mai 2018, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către ÎCS „Prime Capital” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că ÎCS „Prime Capital” SRL indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către ÎCS „Prime Capital” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa

cum formal invocă ÎCS „Prime Capital” SRL și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Prime Capital” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas